

# KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.  
Félévre 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytatán minden hónap elején lehet.

## POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: KÖRÖSI-NAGY-ÚTCA, 7. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 184. SZ.

HIRDETÉSI DÍJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., tőbbzari vagy teljesí-  
delmes hirdetésekül árlengedés adatik.



Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

### Kecskemét, 1884. február 1.

A keresztények és zsidók közötti házasság megkötésére vonatkozó törvényjavaslatot, melyet az országgyűlés főrendiháza két ízben vetett vissza, a képviselőház levezi a napirendről. Helyesen cselekszi.

Elsőben azért, mert olyan viszonyok között, minőben ma országszerte vagyunk, s a minő az országgyűlés két háza között is kifejlődött, mindég okosabb dolog engedni, sem mint a liberalismus rovására, a reakcionarius elemeket, épen makacs ragaszkodás által, szövetezetre kényszeríteni.

De helyesen cselekszi másodsor azért is, mert maga a javaslat sem olyan, mely a liberalismus, a jog-egyenlőség követelményeinek megfelelő lett volna, hanem csak olyan hézagpótló, melylyel úgy akarták, — per-se opportunitásból, — bedugni a lyukat, hogy mellette még nagyobb álljon elő, melyből esetleg az antisemitismus, feodalismus és ultramontanismus hármas szövetsége bukkanhatna föl.

Ezért mondjuk, hogy a képviselőház okosan cselekszik, mikor a szóban forgó törvényjavaslatot levezi a napirendről.

Aztán, a javaslatnak e levétele a napirendről, egyáltalában nem is jelent vereséget, s nem jelenti azt, hogy talán Magyarország liberalis kormánya, szakított volna multjával, a szabadelvűség hagyományával, s a magyar nemzet ama o ztálya, mely a szabadság, egyenlőség testvérség szentháromságáért annyit küzdött, s véret ontotta, s félszázadnál tovább munkálkodott, cserben hagyta volna azt a zászlót, melyre hosszú küzdelmek dialmali jelvényei vannak aggatva.

Igen, Magyarországon a liberalismus még nem jutott oda, hogy elbuj-

jék a reakció elől, s hogy ne tudna kormányozni, ellenfelei részéről elibe gördített akadályok miatt.

Egy tekintet a h. javaslatra, melylyel a törvényjavaslat levétetik a napirendről, mutatja, hogy a képviselőház, illetve a szabadelvű párt és kormány, nem szenved vereséget, a mint ezt ellenfelei elhitetni szeretnék. hanem csak pillanatra megállapodik, a nélkül, hogy ezen megállapodással a szabadelvűség csorbát ütött volna, vagy hogy épen azt bárki, a visszavonulás előtti pihenőnek magyarázhatná.

Igenis a h. javaslat mutatja, hogy a házassági törvényjavaslat napirendről levétele pártunk részéről az okos politika követelménye, ha csak a közelgő választások előtt a kedélyeket ok nélkül izgatni s a küzdelmet elmérgesíteni nem akarja.

Ezt nem akarhatja, annál fogva újra mondjuk: okosan cselekszik, mikor a példabeszédet „Az okosabb enged“ tartva szem előtt, s a főrendekkel tovább ellenkezni nem kíván.

A szabadelvű pártunk különben is szervezkedésre van szüksége. Előtte a választási küzdelmekben egy nagy hadjárat képe van, melyet vereséggel végznie nem szabad.

Szervezkednie kell az antisemitismus ellen, nehogy ez, a reakció táborába hajtva, a választó nemzet többségét, s a liberalismus ügyét ismét zsidókérdéssé tegye.

Ha jól szervezkedett, s a választások neki fogják adni az igazat, előtünk lesz újra, s alkalmas időben napirendre tűzhetjük a házassági kérdést, mert a világ gúnyjára csak nem engedhetjük sokáig, hogy az úgynevezett kultus disparitás, házasságot gátló akadály lehessen.

Hanem annyit már ma is mondhatunk, hogy jelen alakjában a napirendről levett törvényjavaslat nem vétethetik újra elő.

Ennek a reformnak kötelező polgári házasság alakjában kell bejuttatnia a képviselőházba, s akkor ám szövetezések ellene az ultramontanismus, fajgyűlölet és feodalismus, nem féltjük, a liberalismus ellenállhatlan ereje ledöntendi ama képtelen tant nálunk is, mely a házasságot kizárólag egyházi intézménynek hirdeti.

Nem tagadjuk, a reánk várakozó erős küzdelemben, az elbukás lehetősége is szemünk előtt lebeg. A modern fajgyűlölet fekete zászlója fanatikus, sűrű tömeg kezében lobog; de bizalmunk erős, hogy a haladás útjában álló eme nagy akadály daczára a szervezkedett, a kezefogó szabadelvű elemek lesz a győzelem.

Igy fogjuk mi föl az országgyűlés h. javaslatát, a melylyel a házassági törvényjavaslatot levezi a napirendről, s a szabadelvűség ügyét váltjuk szolgáltni, midőn azt ez értelemben ki-vántuk olvasóinkkal és párteinkkel is megértetni.

A reakcionarius szenvedélyek forrongó táborát, legsikeresebben a közvélemény ostromolhatja meg.

Ez ostromot előkészíteni a szabadelvű hírlapiródalom nemes hivatása, e nemes hivatást gyakoroltuk most, s gyakoroljuk ezental is, midőn hirdetjük, hogy ez az ország előre akar menni, hogy a liberalismus Magyarországon nem akar lemondani.

Nem is akarhat.  
Lemondása egy lenne a szabadság napjának leáldozásával.

### Politikái szemle.

**A képviselőház.** Csütörtökön kezdte a keresztény és izraelita közt köntendő pol-

gári házasság elvetéséről szóló főrendiházi üzenet tárgyalását, a melyben a miniszterelnök által benyújtott határozati javaslat, mely a napirendről való levételről szól, elfogadtattott. A mai igazlmas viszonyok között ezt mi csak helyeselni tudjuk, másrészt azonban élénkén óhajtuk, hogy a szabadelvűségnek immár kibontott zászlója ne tétessék örökre félre, hanem bottassék az ki, emeltessék magasra minél előbb, minél erősebben. Különösen a házassági jog terfő óhajtuk ezt, mert itt már valószággal tühetheten állapotok uralkodnak, melyeknek reformálása ma már tovább nem halasztható, mert az európai házassági jog rendszerében a mi házassági jogrendszerünkben valószágos botránkyó. Házassági ügyekben hétféle törvény szerint, hétféle az eljárás, hétféle bírő hétfélekép ítéltet. S csak vallást kell változtatni, hogy a nem mindig tisztességes érdekeknek megfelelő ítélet legyen kieszközölhető. A most elvetett törvényjavaslat által ezébbavett félrendszer, parányi reformocsa helyett, egy egységtű, mindenkire néve egyformán kötelező házassági reform szükséges, melynek anyagi része az általános polgári törvénykönyv kodexében, alakí része pedig az általános kötelező polgári házasság útján szabályozandó. Ez utóbbit terjeszse be a kormány minél előbb, akkor bizton számíthat a képviselőház, s az egész magyar nemzet minden szabadelvű elemének erőlyes és lelkesült támogatására, melynek biztos és elmaradhatatlan következménye lesz az ultramontan, és reactionarius elemek csűf veresége, s a kötelező polgári házasságnak, s így a szabadelvűségnek fényes diadala.

**Ausztriában** a napokban folyt le rendkívül heves parlamenti viták kíséretében y nyelvítva. Az osztrák ellenzék ugyancs egy javaslatot nyújtott be, mely szerint a német nyelvnek az osztrák tartományokban állami hivatalos nyelvűl kellett volna proklamáltatni. A conservatív-feudalis szláv párt azonban pár szótöbbséggel elvetette e javaslatot. A mi meg egyrészlől vilósgosan feltűntet azon éles ellentétet, mely az osztrák tartományok német és szláv lakosai között fennáll, másrészlől szomorúan bizonyítja azt, hogy Ausztriában a szláv supprematia mindinkább erősebb gyökeret ver, a mi Magyarországra néve épen nem közönyös dolog. S. G.

## TÁRCZA

### A francia büntető eljárás.

Írta: Steiner Gusztó.

Felolvasottat a kecskeméti reform. Jogakademia „Jogi Onképzőkör“ének 1884-ik évi Janár hó 13-án tartott nyilvános felolvasó ülésében.

I.

A jelen évtizeddel hazánk jogéletében egy új korszak nyílt meg; egyre-másra alkotottak meg a tizenkilencedik század korszelme által követelt eszméket és intézményeket megvalósító törvények, s egymásután orvosoltattak ekképen a bajok, melyek jogrendszerünk oszlopait már-már a megdöntéshez fenyegették. S ámbár jogrendszerünk épületének teljes betetőzéséhez a jövőnek nagy, nehéz és hosszas munkája szükséges még, azt az egyet büszkén és önértellett mondhatjuk el, hogy jogrendszerünk rohamos léptekkel közeledik azon magaslát felé, melyet európai szivonaloknak neveznek. Csak a legközelebbi évek codificationalis munkálataira, büntető törvénykönyveinkre, valamint az általános polgári jog jelenleg folyó és már befejezéséhez közelgő codificatiojára kell utalnunk, hogy erről bárkit is meggyőződtessünk. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy közel vagyunk egy tökéletes igazságszolgáltatás Eldorádójához; nem, ettől még nagyon messze vagyunk. Hanem én hiszem, hogy a nemzet soraiban immár fölébredt reformáló közszellemnek, azon közszellemnek, mely korunkban egyedül alkalmas állandó és maradandó intézmények létrehozására, s a mely nélkül manapság még egy szabadelvű jogreform létesítése eredménytelen és hiú igyekezet lenne, sikerülni

fog végre is jogrendszerünk épületének teljes megalkotása. Hogy e czél elérhető legyen, a reformáló munkának ernyedetlenül kell folynia, hogy jogrendszerünk minél előbb beilleszthető legyen az európai jogrendszer keretébe.

Különösen égetően szükséges lenne már egy büntető eljárás megalkotása.

Régóta foglalkoztatja ez már Magyarországnak nemesak jogi, de társadalmi közvéleményét is, már nagyon régen — de különösen a büntető törvénykönyv eltelbeléptetése óta — hangzik minden oldalról az óhaj és követelés egy törvényre emelt codificált büntető eljárás iránt, s ma már a törvényhozás egyik legsürgősebb teendői közé számítják a büntető eljárásnak — a büntető jog e fontos ágának — rendszeres törvénykönyv által való mielőbbi szabályozását, hogy így az anyagi jog codificatiojának nagy alkotását az alakí jog codificatioja betetőzvé, büntető igazságszolgáltatásunk európai színvonalára emeltessek.

A kezdeményezés és az első lépés már ez irányban is megtörtént; készen van már a büntető eljárás javaslata; már eddig is a legérdekesebb és leghevesebb vitákat szűlte ez, s a pro és contra érvok egész tömege hozott már és hozatik folytonosan az elvi harciba, mely jövő büntető eljárásunk sorsát és jellegét van hivatva eldönteni és megállapítani.

Épen ezen actualias birt engem arra, hogy felolvasásom tárgyául a francia büntető eljárás ismertetését válasszam, mert azt hiszem, hogy a különböző büntető eljárások ismerete nagyban elősegíti a nézetek tisztulását és határozottságtát a már nemsokára törvényhozásunk asztalára kerülő büntető eljárás javaslatával szemben, sőt ahhoz, hogy ezt kellően megbírálhassuk és méltányolhassuk, előnyeit és hátrányait felismerhassuk,

az elméleti tudomány mellett ép oly föltétlenül szükséges, mint a jog egyéb ágaiban az összehasonlító jogtudomány.

Megjegyzem, hogy jelen ismertetésem forrásául és alapjául magát a codificált és 1808. év November 17-én életbe lépett, most is érvényben álló törvény, a „Code d'instruction criminelle“ t használtam, tekintetbe véve mindazonáltal azon változtatásokat és módosításokat, melyeket az 1827-ik évi márczius 2-iki; az 1848-ik évi júni augustus 7-iki; s az 1853-ik évi június 4-iki törvények hoztak létre; valamint tekintetbe véve azon módosításokat is, melyeket ezen Napoleon féle császári törvényen az államalkat változása, természetesen a köztársasági államalkat természetesenül eszközözt.

Mielőtt fölvetn tárgyam részletes taglalásba bocsájtkoznám, a könnyebb megértés czéljából szükségesnek tartom a francia büntető bírósági szervezetét előzetesen ismertetni, mellesleg megjegyezvén, hogy ez a mi bírósági szervezetünkhez nagyon hasonlít.

Franciaországban kétféle büntető bíróságok vannak: rendesek (tribunaux ordinaires) és rendkívüliek (tribunaux d'exception).

A rendes bíróságok közé tartoznak: 1. a polgár mester (le maire) és a békebíró, kik egymással versenyezve a kihágások (contraventions) fölött ítélnék. Ily hivatalnokok minden községben vannak; nagyobb városokban azonban minden körletben van egy békebíró.

2. Javító rendőri törvényszékek (tribunaux de police correctionnelle), melyek az első fokú törvényszékek (tribunal de première instance) kebelében alakulnak, s a vétségek, valamint a maire és békebírótól hozzájuk felebezett ügyekben ítélnék.

3. A felebbezési törvényszékek (cour republicaine), a melyek utolsó fokban ítélnék a javító rendőri törvényszékekhez utasított ügyekben; előntök, hogy a gyanúsított, vagy bevádolt vádállapotba helyeztessek-e vagy nem; azokivül az elsőbíróság fölötti felügyelet és ellenőrzést is viszik, s a rendkívüli törvényszékek alakításába is befolynak.

4. A büntények elbírállására a felebbezési — és a javító rendőri törvényszékek bírái közül az u. n. assisák (cours d'assises — rendkívüli törvényszékek, rendkívüli ülések) alkotattak, melyek minden három hónapban összehúlnak. S pedig a codex szerint azon megyében, hol felebbezési törvényszék van, ennek öt tagja — kik közül egy elnök — küldetik ki; más megyékben az assisák egy a kerületi felebbezési törvényszék által elnökül kiküldött bírből, s az első folyamodású törvényszékek négy bírből, továbbá mindkét esetben a köztársasági ügyészből és jegyzőből állanak. A Codex ezen rendelkezése azonban egy 1831. évi törvény által lényeges módosítást szenvedett, mely szerint e bíróságok ez időtől fogva nem öt, hanem három tagú collegiumban ítélnék; s pedig azon megyében, hol felebbezési törvényszék van, mind a három tag — kik közül egy — elnök — felebbezési törvényszéki bíró; más megyékben egy tag — az elnök — felebbezési — a másik két tag elsőfokú törvényszéki bíró.

5. A büntényekben a bűnösség kérdését esküdtészek döntik el.

6. A semmitlenség (cour de cassation), mely Párisban székel, s hatásköre az egész országra kiterjed; oly ügyekben íté, melyek vagy a törvényes forma megsértése — a törvény helytelen alkalmazása miatt — vagy illetékességi kérdésekben hozzája felebbezettek. Három osztályra van felosztva, u. n: a)

## Fölhivás.

Közgazdasági és gyáripari szükség városunk és vidékére nézve az, hogy itt nálunk szeszgyár állítások fel. Ily vállalat létesítése iránt közönségünk rég ide óta melegen érdeklődött, minek világos bizonyítéka az, hogy egyesek és társulatok már az előző évben komolyan és behatóan foglalkoztak a kérdéssel.

Ma a mikor a szomszéd városok egyike nemcsak teoriában foglalkozik a kérdéssel, hanem gyakorlati megoldásához is hozzáfogott annyiban a mennyiben a megalakulást kimondván, a részvények aláírásának gyűjtését is megkezdte, sőt itt Kecskeméten tekintélyes számú részvényt nyervén, fő dolog, hogy itt létesítendő hasonló vállalatotól, a mennyiben annak megindítása továbbra is halasztásnak lenne kitéve, legjobb erőink elvonásának, előadott annak szükségére, hogy a szeszgyár felállítására és vállalat biztosítására hová hamarabb keresztülvessék.

At volt hatva e tudattól a f. hó 23-án e tárgyban tartott értekezlet minden egyes tagja, mert kimondta, hogy a szeszgyári részvénytársulat megalapítja, az ott jelen volt értekezleti tagok egyenként az 1875. évi XXXVII. t.-cz. szabályában foglaltak szerint alapító tagságot vállalva.

Mint hogy azonban ily nagyobb szabású részvénytársulat megalapítása csak úgy tekinthető nemleges is biztosítottak, ha mindazok, kik az ügy iránt érdeklődnek, magában az alapítási munkában erkölcsileg és anyagilag is részt vesznek; emellett az értekezlet kiküldött bizottságot oda utasította, hogy lehetőleg széles körben szerezzen alapító tagokat.

E bizottság nevében és megbízásából van szerencsénk tehát tisztelettel megkeresni városunk polgárúkat az iránt, hogy a szeszgyári részvénytársulat alapító közét jelentkezni, és hathatós támogatásával e nagyfontosságú ügy sikerült előmozdítani szíveskedjék.

A jelentkezés alólírottaknál eszközölhető. Kelt Kecskeméten, a szeszgyári részvénytársulat alapításánál 1884. évi január hó 23-án tartott értekezletéből.

Hoskó József,

Léstár Péter.

b. jegyző.

## A gazdakörből.

A „Gazdakör” f. évi január hó 27-én rendkívüli közgyűlést tartott, melynek tárgyát a kör újjáalakítása képezte. A közgyűlésen a gazdakör 230 tagjából csak mintegy 35–40 tag vett részt. A jelenlevőket csakhamar egyhangúlag kimondták, hogy a kör újra megalakítandó, s az újra megalakítás céljából a választmány bízott meg azzal, hogy a Gazdakör annak régi tagjaiból aláírási ívek kibocsátásával alakítsa meg.

Kovács Sándor, a Gazdakör ügybuzgó jegyzője ezután felveti azt a kérdést: vajon nem kíváná-e a Gazdakör alapszabályainak egynekemely pontját módosítani? Erre az alapszabályok egész terjedelemben való felolvasása határozott el, mi megtörtént. Dömtör Károly módosítást kívánja az alapszabályok ama pontját, a mely kimondja: „hogy a Gazdakör tagja lehet min-

den becsületes kecskeméti polgár, a ki mezőgazdasággal foglalkozik”.

Erre hosszabb vita fejlődött ki. Keresztes János nem kívánja az alapszabályok ezen pontját módosítani, mert azt kívánja, hogy a „Gazdakör” gadák köre maradjon, ne pedig iparosoké, ügyvédek vagy más foglalkozású üzledeké, azt hiszi, ha a Gazdakör elveszi azon jellegét, hogy nem tisztán a gadák köre, akkor nincs többé rá szükség, mert ott vannak a különböző körök és egyesületek, a melyekben a gazda szórakozást találhat. A maga részéről helyesli az alapszabályok ama pontját is, mely kimondja, hogy a kör választmányi tagja csak gadá lehet. Legyen önálló és független a gazdaszétől, ne szoruljon mindig vezetőre, hanem igazgassa ügyeit ön maga. A Gazdakör életében, ő úgy van meggyőződve, nem az igazgatás és vezető fogvatékosága volt a hiba, hanem a Gazdakör tagjainak közönysége, a társaséletről való érdektelenség stb. Keresztes Jánosnak dr. Tassy Pál felelt. Utalt arra, hogy az alapszabályok azon pontja, melyben az mondatik ki: „hogy a Gazdakör tagja lehet minden becsületes kecskeméti polgár, a ki mezőgazdasággal foglalkozik” igenis módosítandó volna és pedig oda, hogy tagjává lehet minden tisztességes kecskeméti polgár, a ki mezőgazdaságról érdeklődéssel viselkedik. Indokolja ezt azzal, hogy ha 10–15 egység a ki nem foglalkozik mezőgazdasággal, belépne a körbe, ez egyáltalán nem veszélyeztetné a Gazdakör jellegét, az pedig teljesen indokolatlan féltékenység, hogy a ki nek nincs földje, szőlője avagy kertje, kizárattassék a Gazdakörből, ha egyébiránt a legközvetlenebb érdeklődéssel viselkedik a mezőgazdaságról. Beszédé folytatásában hivatkozik arra, hogy a „Gazdakör” megalapításánál nagyon közeli érintkezésben állott s így tudja azt, hogy a Gazdakör felállításának első és legközvetlenebb célja az volt, hogy a pártviszonyok által szétszórta gazdaközönségnek egy oly érintkezési pont biztosítsák, melyen egészséges társaséletre ébredhetne. Ezért van szükség a gadakörre. Ajánlja elfogadásra az alapszabályoknak általa indított változatot módosítással. A közgyűlés a módosítást nem fogadta el, hanem kijelenti félremagyarázások kikerülése szempontjából, hogy igenis a Gazdakör tagjává lehet más foglalkozást űző is feltéve, hogy többé kevésbé mezőgazdasággal foglalkozik.

A gyűlést társasvacsora követte.

## A felolvasó társaságból.

A felolvasó társaság rendező bizottsága f. hó 29-én értekezletet tartott, melyben elhatározatot, hogy a felolvasó társaság a böjti idényben tartandó felolvasásai a Collegium első emeleti nagy termében és a róm. kath. gymnasium nagy termében lesznek megtartandók és pedig oly formán, hogy a kísérletekkel vagy mutatóanyagokkal összekapcsolt felolvasások a róm. kath. gymnasiumban, a többi felolvasások pedig a Collegiumban tartatnak meg, mely helyiségek az illető tanintézetek igazgatóitól felkérhetnek.

A felolvasások f. é. márczius hó 1-én veszik kezdetüket s a böjt minden szombatján d. u. 5 órákor tartatnak meg.

A közönség, mihelyest a felolvasások

programmjával a rendező bizottság elkészült, a programmok szétküldésével fog értesíteni; minden felolvasást megelőzőleg pedig külön értesítők bocsátatnak ki, a melyek külön értesítők felvilágosítást adnak az iránt is, hogy a felolvasás hol és mikor tartatik meg.

A mint az eddig bejelentett felolvasásokból következtetést vonhatunk, a felolvasások kellemes, de egyszerű tanulságos szórakozást fognak nyújtani a közönségnek, melynek tömeges részvételére alapos remény lehet.

## A táncz.

(Farsangi czikk a szerkesztőtől.)

A táncz egykor magával az emberrel, s ellene, mint a fő társaságok kellemes, testidomító, izomerősítő, szórakozása ellen, kifogást emelni alig is lehet.

Ennek tudatában a tánczolók csoportja, a tánczkezdők serege egyre nő. Százak meg százak azért tesznek éjtel nappal, hogy kereményeket eltánczolhassák; s vannak olyanok is, kik a betető falat megszerzésére szánt időt is elrabolják maguktól, csak hogy tánczolhassanak. De hát ez, mint mondom, úgy volt, mióta emberek lakják a földet s valószínűleg így lesz — földi világunk romboldásig — mig emberek lesznek.

Azért a tánczot sok ember mégis gyűlöli, a ki nem gyűlöli is, úgy beszél róla mint bolondságról.

No de ez is úgy volt ám régen is. Cicero például azt állítja, hogy senki se tánczol jónánul, s ha például azt, — mit Ovid Penthousról állít, hogy ezt saját anyja és a többi bachanások tánczközben nekivadulva szélylyeltépték, — a gyakorlati életből merítettnek, s nem a nagy költő képzeletművelényének vesszük, Cicero nem is mondotta valami nagyot.

Vagy talán a mi költőnk Tóth Kálmán, nem úgy emlékezett-e a tánczról, melyben, a kik járják: ugrándozva járják a bolondját?

Hanem ez mind semmi.

A táncz, illetőleg a tánczolás hadd legyen bolondság; ártatlan bolondság, jó kedv szüleménye. De ne fadjalon el se maga a táncz, se pedig a mód, melylyel abban résztvenni iparkodunk. Akkor aztán nem lesz hiba.

A középkorban a tánczolás valóságos betegséggé fajult; száznaként, ezrenként estek a tánczdühbe, s lettek áldozataivá.

Monok egy példát. Erfurtban 1237-ben, sok száz gyermeket szállott meg a tánczdüh; összeálltak, s tánczolóvá indultak Arnstadt felé, s ott megérkezve, kimerülten rogytak össze, s egy részük a szülők által hazavittve, ezek ápoló kezei közt adta ki lelkét, a másik rész pedig életfogytig tartó reszketésgébe, rángatózásba esett.

Monok másik példát. Utrecht mellett, a Mosel hídján, 1278-ban 200 ember addig tánczolt, addig ugrándozott, mig nem a hid leszakadt alattuk, s valamennyien a Moselba fúltak.

Ezek egyes példák, szörványosan fordultak elő. Az emberek azt hívték, hogy az ördög szállta meg őket, s az ugrándoztatja.

E hitre vall az is, hogy azon szerencsétlenek hozzátartozói, kik az említet-

második példában érintvék, az utrechti papot vitték ki a hidhoz, a Kristus testével, hogy ázse ki belőlük az ördög.

A tánczdüh csak később fajult járványnya, a mikor, — p. o. Achenben 1374-ben, — nagy férfi- és asszonyereg, a város térein, összefogódva, addig ugrált, tánczolt, mig öntudatukat vesztve összerogytak.

A képeket varázsképeket büvölt eléjük, s ezeken kívül se nem láttak, se nem hallottak. Környezetükké, hozzátartozó édes övéikkel mit sem gondoltak, — ugrándozás közben folyást Szt. Jánost „Hallgass meg Szt. János, hallgass meg Szt. János” kiabálták, — mig nem a tánczdüh dobok érbá, sokszor epilepsiába ejtette őket.

Németország, Németalföld csak úgy hangozott a vándortánczosoktól. Könben 500, Metzben 1100 tánczos tombolt. Strassburgban 1418-ban ily erős járványban lépett föl a tánczdüh, hogy az idegen látva az útezőn ördögöket, sietve hagyta el, nehogy őt is meglegye.

Olaszban se menekedett meg a tánczdüh, hol ezt „tarantismus” név alatt ismerték. — Perotti Miklós elaz írta, ki 1430–1480-ban élt, úgy írja le e betegség, mint egy pókcsipés eredményét.

Van ugyanis Olaszországban egy mérges pók, melyet tarantula név alatt ismernek a zoológusok, s azt hívték, hogy a tarantula csipés okozta mészág, aléltás ellen, jó orvosság egy kis fülbemászó zene, s valóban, ily pókcsipésben szenvedők zene hallására örömriválva ugrottak fel, s addig ugráltak, tánczoltak, mig nem összerogytak. Olasz orvosok a tarantismus — a tánczdüh — gyógyítására zenét használtak. Ezt a zenét nevezték tarantellának, mely ma is ismeretes.

Magyarországban a tánczdüh mint betegség, se szörványosan, se járványosan nem lépett föl. Én legalább tanulmányaim közepe, se nem olvastam, se nem hallottam róla.

Egyesek azonban, hazánkfiak közül, sokszor visszálének a táncz szívvidámító, kedélynemesítő élvezetével. Eltánczolják nemcsak kereményüket, vagyonukat, de egészségsüket is.

Ez már elfajulás a tánczolásnak. És van még egy, mit itt fölemlíteni akarok, s ez a mód, melylyel a tánczban résztvenni szeretünk.

Szerintem ez a mód szinte elfajulásban van. A luxus, a fény, melylyel ma a bálokban megjelenés lehetséges, kihívja maga ellen a bírálatot. S talán azok, kiket ez érdekel, e farsangi czikk elolvasásakor gondolnak egy jótékony változásra; no meg arra, hogy e lapok szerkesztőjének — ezeket így elmondván — igazsága volt.

## Egy érdekes királyi rendelet, a vendégeskedések korlátozása iránt.

Sokszor szeméret vetik a magyarnak, hogy a hasára többet költ, mint a mennyit a jó gazdálkodás megengedne, s valóban, egy tekintet a magyar társadalom azon régi, mondhatnám ősi szokására, melynél fogva, majdnem minden alkalmat, mely nála a rokonokat, jóbarátokat és ismerőseket összegyűjti, torral szokott egybekapcsolni, — a

könyve szerint a súlyosság mérve szerint 5–15 frank pénzbírságból, vagy bezárólag öt napi fogságbüntetésből állának, — a polgármester (maire) és békebíró (juge de paix) egymással versenyezve itélnék. A közbizalom szerepét ez ügyekben a rendőrbizos vagy helyettese viszi. A tárgyalásra való megidézések a rendőrbizos, vagy panasos fél kérelmére 24 óránál nem rövidebb határidőre történnek.

Az eljárás körülbelül olyan, mint a mi egyes bíróságainknál, csak hogy a közbizalom szerepét vivő rendőrbizosnak, vagy helyettesének joga van a tárgyalás végén a büntetés kimérésére vonatkozó előterjesztést tenni. Az ítéletet — melyet mindig indokolni kell — a panasos fél közbenjöttével a rendőrbizos hajta végre. A felebbezés e bíróságoktól a javító rendőri törvényszékekhez megy, a hol az egész tárgyalás újból kezdődik, sőt ha szükséges a felek kívánják, új tanúk is hallgathatók ki. De megjegyzendő, hogy kihágási ügyekben csak az esetben lehet fölébbezési, ha fogságbüntetés, vagy pedig, ha a költségeken kívül öt franknál nagyobb pénzbírság szabotatik ki.

A vétés fölélt, mely a „Code pénal” szerint azon törvényszék, melyet a törvény javító büntetéssel fenytienek — az első folyamodású törvényszékek kebelében alakult javító rendőri törvényszékek itélnék három tagú tanácsban. A bizonyítási eljárás épen olyan egyszerű, mint kihágási ügyekben, kivéve, hogy a rendőrbizos helyét közbizosági ügyész foglalja el. A felebbezés ily ügyekben, ha a kerületben felebbezési törvényszék van oda, ha pedig nincs, a szomszédos elsőfolyamodású törvényszékhez megy; megjegyzendő azonban, hogy ezen törvényszékek egymás ügyeiben kölcsönösen el nem

kérvényi osztály (section de requêtes), mely csak a fölött ítélt, elfogadassék-e a semmiesítő parasz (recours en cassation) vagy nem; 2) a polgári; 3) a büntető osztály.

Rendkívüli büntető bíróságok:

1. A magas köztársasági törvényszék, mely csak fejedelmi családok tagjai, hercegek s a törvényben meghatározott nagyméltóságok fölött ítélt, s a birodalom nagyméltóságából, az igazságügyminiszterből, 60 senátorból, az államtanács két elnökéből, 14 államtanácsosból és 20 semmitűzősítési bíróból áll, s minden felebbezés nélkül ítélt. Mellekesen jegyezem meg, hogy a trónkövetelő Napoleon Jeromos herceget, midőn a mult év elején kibocsátott proclamatíójával a közbizoságot megsértette, e törvényszék elé akarták állítani. 2. A hadi törvényszékek.

Az ügyési intézmény körülbelül úgy van szervezve, mint nálunk. A semmiesítő széknel és a felebbezési törvényszékeknel a köztársasági főügyészek (procureurs généraux — republicaine) az első folyamodású bíróságoknál a köztársasági ügyészek (procureurs) teljesítik a közbizosági teendőket.

Az ügyvédi rendtartás a numerus clausus elvén alapszik; az ügyvédeknek száma minden törvényszéknel meg van határozva és e szám fölvetél útján egészítettik ki.

Érdekesnek tartom még fölhozni, hogy az egyes felebbezési törvényszékeknel a mi joggyakorokainknak megfelelő bírósági hallgatók (juges auditeurs) ezimel bírósági pályára készülő fiatal emberek vannak alkalmazva, kik többnyire tanulmányukat folytatnak; azonkívül a törvényszék ülésein részt vesznek, s ott tanácskoznak, de nem szavazati joggal bírnak, sőt az asszissákba, mint bírák, szavazati joggal is delegálhatók.

## II.

A francia büntető eljárás nem évszázados jogfejlődés műve, nem ezen idő alatt létrejött törvények és jogszokások compiliációja, hanem egy törvényhozó testület rögönös műve, mely tulajdonképen nem is szorosan vett igazságszolgáltatási érdekek közszóbeli létrejövését. A nagy fardalalom előtti bonyolaltság és költségek, de különösen zaklató és inquisitorius büntető eljárás, melyet abszolút uralkodók saját politikai céljaik támogatására, hatalmuk fönttartására eszközül hoztak létre, a francia nép, mely ezen eljárásban mindig csak ellenséget, a jog elnyomását látta és méltán, rendkívül meggyűlölte I. Napoleont császár — kiből különben nagy mértékben megvolt az egészséges törvényhozási érzék, s a ki — saját szavai szerint — nem annyira esztái, mint kodexei miatt tartotta magát nagygnak — hatalmának, megszálltatására, népszerűségének növelésére, de a fardalalom által megzúllt viszonyok consolidálására, s a kor újabb eszméinek, a tudomány újabb vívmányainak megvalósítására alkotta meg öt kódexet, s ezek közt a büntető eljárásé. Épen ezért ezen eljárásra a politikai célzat bélyege van nyomva, s nem tisztán a jog tiszta eszméjéből, az igazságszolgáltatásnak, minden melles indoktól ment érdekéből indul ki, a francia nép nem is ezen okokból üdvözölte örömmel ennek megalakítását, hanem mert benne az egyéni és politikai szabadság — melyet azelőtt nélkülözött — némi biztosítékát látta. De mivel viszont a császárság is hatalma biztosítékát és lételének védőjét akarta e kódexsel megalkotni, az eredmény az lón, hogy e kódexben a burocracia és democraia az igazságszolgáltatás szuprematíójáról féltékeny harczra keltek, s egymást féltékenyen ellenőrzik.

Teintve tehát, hogy a francia eljárás a rögtönös művek minden hibával bír; továbbá, mert benne a társadalomnak két fönt említtet elemé küzd a befolyásért, s a helyett, hogy a helyes jogszolgáltatás által föltélenül megkövetelt együttes működést fejtenének ki, egymástól elzárkózva, egymást ellenőrzve bizalmatlanul egymással szemben állának, már ezen tulajdonok miatt is csatlakozom a jogtudósok azon kijelentéséhez, mely szerint a francia büntető eljárás rosznak, nem utánzandónak tartják.

Alakját tekintve a francia büntető eljárásban a vádrendszert van érvényre emelve, amennyiben a Codex I. §-a kimondja, hogy a vád emelése azon államhivatalnok hatásköréhez tartozik, kire az a törvény által bízva van; sőt a mennyiben a bíró az igazság és társadalmi rend érdekében mindig megindíthatja és folytathatja az eljárást, benne a nyomozó (inquisitorius) rendszer is teljesen érvényre van emelve.

Mielőtt most már a tulajdonképeni eljárás ismertetését megkezdénem, meg kell jegyeznem, hogy az apróbb részletekbe nem fogok becsátkozni — mert ezt egy fölolvadás szükségere nem is engedné meg — hanem csakis főbb vonásaiban fogom azt eszvetelni, s a kihágásoknál és vétéségeknel követett eljárás rövid vázlatos ismertetése után főleg az esküdtzéki eljárásra fogom a főlytet fektetni.

A francia eljárás a szerint a mint a büntető törvénykönyv „a Code penal” a büntetőndő esakeményeket háromsoros osztályozással kihágásoknak, vétéségeknek és bünteteknek minősíti, három részre osztik.

A kihágás fölött, — mely a „Code pénal” I. §-a szerint azon törvényszék, melyet a törvények rendőri büntetésekkel fenytienek, a mely büntetések a „Code pénal” negyedik

szemrehányás jogosultságát látszik igazolni. A nélkül hogy fajunk ezen bíráltságát alvált eredeti szokásaira ezáltal véleményét közölköztetnénk, érdekesnek tartunk közölni olvasóinkkal egy királyi rendeletet, Mária Terézia korából, mely azt mutatja, hogy népünk a dinom-dánomot, nemcsak régebben is gyakorolta, hanem azt tőlünk is vitte anynyira, hogy a felsőbbek beavatkozását hivta ki vele. Az érdekes királyi rendelet, melynek eredetije Zilahon van a levéltárban, s 1772. május 1-én kelt, következőleg hangzik:

1. A házassaló személyeknek közelről való atyafiai, mint a szülők, ipák, testvérek, fiak, leányok, unokák, akár mennyi számmal legyenek, ha szintén a 30-ra fel is rug, házastársaikkal együtt, a lakodalmi vendégségből ki nem rekesztetnek.

2. Ezenkívül teljességgel senkit, akárki legyen az, a lakodalomban híven nem szabad, kivéve azon esetet, ha mikor a nagyobb rangú személyek vagy azok, kiknek közelről való atyafiai nincsenek, násznagyoknak a maga vérségén kívül valókát kénytelenek választani, mely násznagyoknak az esküt papjal együtt a lakodalmi vendégségben lenni szabad. Az ellenkezőt cselekedők minden megtiltott személyért 6 mfrt büntetnek.

3. A mi a vendégek eleibe feladandó étek számát illeti: e részben a városi lakosok négy osztályra tétetnek s az étek száma e szerint határozottatik meg. Az első osztályban 10, a másodikban 8, a harmadikban 6, a negyedikben pedig négyféle étet és nem több szabad készíteni, azokat mindazáltal a vendégek száma szerint egy, vagy több táblán feladni megengedtetik. Az ezt áthágók minden étékért, melyet a megengedtetett számon felül készítenek, 2 mforintot megbírságotlanak. A két utolsó osztálybeli személyeknek pedig ugyancsak 2 mforint bírság alatt, semminemű gazdag pástófomnak nevezett süteményeket készíteni, teljességgel nem szabad. Kiki melyik osztályba tétessék pedig, a magistratus által arra rendelendő biztomány határozza meg, mely előtt a házassaló személyeknek magukat be kell jelenteni.

4. A főtisztek, senatorok, nemcsak és más nagyobb rangban valók lakodalomban más gyümölcstől étel nem engedtetik, hanem nyers, vagy asszjúgümölcsök, nádmézes tészták, monda, akár megmármézelve, akár a nélkül. A többieknek lakodalomban pedig a gyümölcs-tál étel csupa nyers- vagy asszjúgümölcsökből, afféle alábbvaló süteményekből, úgymint lepény, pánkó és kalácsból fog állani. Ebéd után pedig a kávé és rozsolis 12 mfrt bírság alatt megtiltatik.

5. A közfoglós minden vendégség nélkül legyen. A lakodalmi előtti való, vagy sirató vendégség is, úgy a szakács asszonyok lakodalmi után való vendégsége hasonlóképpen megtiltatott. A lakodalmi csak egy nap fog tartani, második napon sem vendégség, sem tánc meg nem engedtetik, hanem az első napi maradókat a házassaló személyeknek csak legközelebből való atyafiai fogják másnap elkölteni, melyhez semmit újonnan főzni szabad nem lézen, hanem csak marhahúst és levest. Az ezt áthágók 12 mfrt büntetnek.

6. A lakodalmi étek rendezése, s az iránti intézkedések végett kellettén több személyt felvenni nem szabad, t. i. mindkét há-

járhatnak. Felebebeszi határidő tíz nap, s e felebebeszések a bíróságoknak egy hónap alatt el kell intézni. A második ítélet ellen a párisi semmisső székhez lehet felebebeszi.

A büntények elbírására az esküdtzéseknek van fontortva.

A ki egy büntényről tudomással bír, azon kerület vizsgálóbírájánál, melyben a büntény elkövetett, vagy pedig a hol a tettes lakik, jelentést tenni köteles. Teheti ezt az államügyésznél, vagy a rendőrségnél is, azonban a feljelentések szintén a vizsgálóbíróhoz tétetnek át. A vizsgálóbíró a feljelentés nyomán az államügyészsel egyetértőleg megkezdí a vizsgálatot; a melyben minden törvényes eszközt felhasználhat az igazság kiderítésére, a büntetnek és elkövetőjének kinyomozására; vezeti az egész végtárgyalás előtti eljárás minden más befolyástól teljesen függetlenül; e hatáskörében az állam- és rendőrség minden közege, sőt maguk az állampolgárok is engedelmességgel tartoznak neki. Berendelhet és kihallgatást bárhany tanút, bizonyítékok gyűjtése végett bárhova behatolhat. Bárkivel szemben kibocsáthat megjelenési — elővezetési — és elfogatási parancsot; az elfogottat szabadon bocsáthatja, szóval oly terjedt hatáskörrel bír, mely más államok büntető jogszolgáltatásában egészen példátlan.

Be lévén a vizsgálat fejezve, az ezt tárgyazó összes iratokat jelentésével együtt a felebebeszi törvényesek fölügészéhez teszi át a vizsgálóbíró, de ezt csak akkor, ha a vizsgálóbíró illetékes törvényeséke, melynek az jelentést tesz, az elkövetett bünténynek minősíti.

(Folytatása következik.)

zasulandó részéről legalább kettőt, a cselédre való végződés és azokat igazítás végett. A lakodalmas háztól pedig az étkeket és kalácsokat kivinni, vagy szélylyel küldözni, mindennek 2 mfrt bírság alatt megtiltatik.

7. Az asztal készítésére, kinek-kinek házi cselédén kívül az első osztályban kettőt, a kisebbekben egy személy engedtetik, minden személyért pedig, a ki ezen felül a szolgáló legények között találatik, 2 mfrt büntetés véteik.

8. Vasárnap és pénteken lakodalmasni 24 mfrt bírság alatt szabad nem lesz.

9. Ezüst kések és kanalak s párnás szék-ek csak azoknak engedtetnek, kiknek vagy magoknak van, vagy szülőiktől és atyjokfiától kérték, különben 12 mfrt bírság alatt csak olyanok engedtetnek meg, minemdek ndlok rendszerint szokásban vannak.

10. Egész chorust, zenekart csak az első osztálybeliélnek szabad fogadni. A közpéndüeknek hatot, a többieknek három-négy muzsikát szabad fogadni. A táncolás pedig legfeljebb éjjeli 12 óráig fog tartani, azután a násznagyoknak azt 12 ft bírság alatt meg kell tiltani.

11. Végezetre, nehogy a lakodalom az új házassalóknak nyilván való romlásokra igen drágába kerüljön, vagy arra kellettén több költség menjen, négy osztályt kell csinálni. Melyik közül az első osztálybelieknek, a bort is betudvány, nem többet

hanem	80 mfrtől	100 mfrt,
a második elemi belieknek	40 "	50 "
harmadiknak	20 "	30 "
negyediknek	10 "	15 "

lesz szabad költeni.

Mely megirt rendeleteknek hiba nélkül való megtartások mindeneknek szorosan parancsoltatik, e végre pedig e fennirt biztomány mindeneket elegendőképpen fog utasítani. Azok, kik a lakodalmas vizsgálatára lesznek küldve, ha a fennebbi szabályok áthágóit híven beadják, hogy megbüntettesenek, a büntetési pénz harmadrésze fáradságokért az övék lesz.

Utóljára a keresztelőben és halotti-ort alkalmatossággal mindeneknek bittal, borral, csemegével, csokoládé itallal való gazdálkodás teljességgel megtilatik, nemkülönben az is, hogy holmi csemegé-kalács és effélék az eddig való szokás szerint a keresztelőből vagy halottas háztól, másnak ajándékba küldessenek, még pedig 12 mfrt bírság alatt.

## Balkronika.

A "Kecskeméti játékokat" négyzet" által, a Casinó feltűnése izléseesen diszített s fényárban uszó termében f. hó 26-án megtartott táncszéket, minden tekintetben megfelelt a négyzeti bálók régi jóhírűvének — sőt várakozáson felül sikerült. Ha valaki fényt akart látni — olyat, hogyja szem jobban kapprázék a tündérvilág remekaitől, a magasabb izlés meszerő alkotásaitól, mint az ezek fejében kiadott költségektől: midőn egy bájos hölgykoszorú báli szökzéken végig tekint; ha valaki vágyakozott oly bál után, melyben nincs unalomtól eltorított arcz, ténylezért hiába epekedő női szív és kényser-tézetot járó életut fiatalásig, s melyben a festelen jókedv, a művelt kedély által ki-mért illemformákban, nem tűrhetetlen béköt, hanem eszközök talál arra, hogy nemes méltósággal adjon kifejezést a szív örömeinek — azt csak sajnálnunk kell, hogy nem volt ott a mi négyzeti bálunkon, mely e kívánalmakból mérlegelve szintén eseményesű volt. — Nem voltak a megjelentek sokan, de voltak oly számmal, hogy a Casinó tágas tánc-teremben közönség hiánya miatt nem tűnt fel bézag. Különösen a férfi szem épen nem vehetett észre a közönség körében hiányt, mert ha a hölgyekre tekintet, bizony úgy láttot, mintha ott lett volna az egész világ. Csak felemlitjük a szivhaderegében magas rangot viselő kisasszonyok sorából báró Abele nővére, Adler Róza, Domián Ilka, Tassy Irma, Molnár Mariska, Seelass Aranka, Szarvassy Margit, Zágonyi Vilma, B. Kiss Julcsi, Bogoss Vilma, Nagy Matild (Kán-Szt.-Mártonból), Boér Ilka, Mónus Jolánka, Dászkál nővére, Magyar Szidónia, Szokolay Ida, Kristó és Gosztonyi k. a. (Hódmező-Vásárhelyről), Kovács Mariska úrhölgyek neveit. Leirni nem merjük őket, mert félünk, hogy az eleven festés, mire a toll képes, csak torzképet tudna adni a kellem és szépség azon varázshoz képest, melylyel tündökölték, s melylyelők maguk irtak nem egy férfi lelkébe egy tündérképet, mely miatt sokáig... tán mig utolsó dobban a szív, felhangzik a kebel mélyéről a dall: "sem ejjelem, sem nappalom... mindig rólad dolgozom..." S ha tán valaki azt hiszi, hogy elfogultság vezérli tollunkat — különösen a kecskeméti leányok miatt — midőn így írunk: annak figyelmező ajánljuk, ha t. i. nem volt ott a négyzeti bálban, mert ha ott volt, figyelmenek ébresztgetése nélkül is észrevette a bálban megjelent szép asszonyok köréből: Papp Sándorné, Seelass Józsefné, Darányi Ferenczné, Horváth Béláné, dr. Tassy Pálné és Hodováhné úrhölgyeket, kiket látva le-

hezetlen, hogy zavarba nem jött volna a mythologival különös előszeretettel foglalkozó ember képzelőtehetsége, mert az Olympot nem találta volna többé teljesnek, úgy tűnt volna fel előtte, mintha a legszebb istenszasszonyok megszöktek volna onnét egy északára... a kecskeméti négyzeti bálba, megmutatni a világnak, hogy modern toillet-ten is tud bővílni az isteni asszony. Mi azonban a mi egyszerű észjárásunkkal csak azt mondjuk, hogy mikor itt ilyen asszony lesz a leányból, nincs jó dolga ki nem szies: "innét venni menyecskét".

A táncszétek egyik megkapó mozzanata volt a soupé eszadás, a jókedv kitöréseivel — mégis a kurtakosmákból a művelt kö-rök báljába importált nyershangú kurjongatások mellözésével, — és azzal a finom táncpáttatra mutató körültekintéssel, hogy a soupé eszadás is csak addig járja míg úgyszólván minden táncosnó járhatja. A rendező-bizottság — különösen ennek az alkalommal működött élénke és irányadó szelleme Papp Sándorné úrhölgy megmutatta, hogy csak egy kis ügybuzgalomra és a figyelem azon fokának tanúsítására van szükség — épen azon részéről, kik a rendezés nehéz munkáját vállalták magukra, mely mindenkit észrevesz és mindenkinek mulatságot, örömet kíván okozni és biztos a siker... el van érve egy felejtethetetlen emléktáncmulatság. S ehhez a szép erkölcsi sikerhez, a négyzet magasztos céljainak jelentékeny előmozdítása is fűződik, mert 266 ft 39 kr. tiszta jövedelemmel gyarapodott az egyleti pénztár. Ugy anyagi siker, minőt a négyzet táncszételei útján ezelőt még egyszer sem ért el.

## Színház.

Két árva. — Szomszéduram kakasa. — Hadjárat a békében. — Reif Reiflingen.

Szombaton január 26-án "A két árva" adatott eléggé sikerült előadásban. A szereplők közül első sorban kitűntek Tólvölyné (Henriette) és Bodrogi Lina (Louise), a két árva szerepében érzelmes és helylyelköl a tragieum magasztalára emelkedő játékkal; Völgyi Györgyné (Mariana) és Bodroginé (Frochard); az előbbi a szenvedő és nemeslelkű leány szerepében, az utóbbi jellemzetes gonosz köldösnojjével. A férfiszereplők közül kitűntek: Bányonni (Pierre) és Völgyi Gyula (Jaques).

Vasárnap "Szomszéduram kakasa" népszimű adatott. Ez egyike azon — különösen mostanában — gombaként termő tuzeat népsziműveknek, melyeknek művészi becsé egyáltalában nincs, hanem egyes sikerült jelenetek és humoros episod-alakok tartják fűnn a színpadon. Csányi Juczika (Daru Panna) ismét azon régi hibájába esett, melyet menyecske-szerepeinél már többször fölhozott, hogy t. i. csak fiatal leányka szerepéhez illő egyéniséget nem tudta levetkőztetni, sőt Daru Panna szerepére azt nagyon is élesen reánytoma. Azután ma más hibáját is láttuk. Azt az élénk, pattogó, s mindenivel kaczerkőző szöveg menyecskét, oly vontatott, egyhangú és szintelen alakításban mutatta be, minőt töle még nem tapasztaltunk. Tanácsoljuk neki, hogy igyekezzék egy kissé élénkebb temperamentumot elsajátítani, mert ez a népszimű-énekesnő szerepkörhöz mulhatatlanul szükséges. Haday (Jóska) is nagyon győngye volt. Különben is szüetlen szerepét oly — úgyszólván — beteges vontatottságban, szintelen egyhangúsággal jät-zottata végig, hogy az egészen elmosódott, eljéjtődött. Föltétlen dicseretet érdemel azonban Bodrogi Lina (Juliska) perfect alakításért; azonkívül csinos hangján előadott sikerült dalairt is; azután Bodroginé (Papuss Klára) kitűnő humorral megalkotott sikerült süket vézasszonyával. Dicseretes alakítás mutattak be még Orosz Kata (Parászne); továbbá Arady (Róka), valamint Völgyi Gyula és Galló, kik az ikersterevek szerepében sokszor hangos jókedvre hangolták a közönséget; Galló bebizonyította, hogy nagyobb szerepekben is megállja helyét; csak arra figyelmeztetjük, hogy kissé élénkebben mozogjon a színpadon s a nevetni valót a közönség helyett ne ő nevesse el. Tólvölyi (Pista) jól megállta helyét.

Kedden Bodrogi Dénesnek, a társulat egyik legjelesebb tagjának jutalmát "Hadjárat a békében" Moser mulatató vig-játéka került színré félig telt ház előtt. A darab az újabb német drámaírodalom egyik legjelesebb terméke, s humorgazdagság, valamint ügyes szerkezet tekintetében a modern francia drámaírodalom e nembeli termékeivel is bátran kiállja a versenyt, sőt a mese sorványsága tekintetében ezek mellé is sorozható. Röviden összevont meséje a darabnak a következő: Ötvös Ilka, egy magyar leány, ideiglenesen egy németországi kis városkában lakó Heindorf nevű gazdag magánzónl tartózkodik. Midőn a darab kezdődik, épen hagyományok tartatik, s a kis városkában nagy számú katonaság szállásoltatik be. Heindorfhoz egy tábornok jut, kinek hadsegédében Folgen Kurban Ötvös Ilka régi ismerőse, szerelmének régi titkos tárgyára ismer. Folgen azonban mellőzi őt. Ilka ezért bosszút

esküszik és megfogadja, hogy Folgent bármily áron meghódítja, s szerelmi vallomára kényszeríti. A komoly tisztán azonban minden ügyessége és fáradsága kárba vész, míg végre titkos légyóttára rendel; ott meglepi őket, s az ebből kifejlődő jelenetek a vége házasság lesz. A meséből tehát a cselekmény tökéletesen hiányzik, s ez teszi a darabot győngye drámvá; a szépnék ebből rútnak sikerülten ecsetelt harca, a szépnék ebből folyó győzelmé, s a rút lelezáadásról folyó hatalmas komikai derű, párosulva a rendkívül gazdag humorral, szellemességgel, valamint a változatosan ügyes szerkezettel tessik a darabot kitűnő vigjátékká. Az előadás kitűnően sikerült; játéka különösen a találó humor és jellemkidomborítás tekintetében ismét a töle megszokott magaslaton állt. Az előadás fénypontját azonban kétségtelenül Bodrogi Lina (Ilka) játéka képezte, ki a magyar leányt oly finom humorral, a jellemnek oly találó kidomborításával és finom színezésével alkotta meg, melyet valóban művészinél nevezhetünk. Kapott is érte jól megérdemelt tapost és kiváltást eleget. Meltó párra volt neki Tólvölyné (Agnes), valamint Orosz Kata (Matild) is, kik ügyes alakításukkal az ensemble kiválóbb alakjait képezték. Tólvölyi (Folgen) a komoly és nemes tisztelt jellemzően és jól alkotta meg. Igyekezzék azonban kisse jobbsébeben öltözödni. Bányonni (Schäfer) — mint mindig — úgy ma is kitűnően megállta helyét. Völgyi Gyula az ügyetlen gyógyszerész alakjában sikerült és jellemzően komikus alakítás mutatót be. A többi szereplők is, mint Bodroginé, Korády (Sonnenfels), és Arady (Henkel) jól megállták helyüket, s nagyban emelték a valóban kitűnő előadás sikerét. Haday (Reif) nagyon kényelmetlenül mozgott a nem reá szabott szerepben.

Csütörtökön ugyancsak Mosernek egy vigjátéka "Reif Reiflingen" került színré, mely magában véve is önálló darab ugyan, de tekintve számos személye azonososságát, továbbá recriminációt, a kedden előadott "Hadjárat a békében" című darabnak folytatását képezi. Ha e darabnak meséjét kellene adnunk, hogy zavarban lennénk, mert ez tulajdonképpen nincs neki. Az egész Reif Reiflingen látogatása megházasolat barátjánál Folgenről, s ennek szerelmi történetjéről a "Hadjárat a békében" azonos véggel. A darab egyedül teljesen kidolgozott szerepe Reif Reiflingen hadnagya, kinek személyesítője Bányonni, mindent elkövetett, hogy földatát jól megoldja, s ez tekintve a valóban kitűnő alakítását, sikerült is neki. A többi szereplők közül megemlítendő Bodrogi Lina (Piroksa), Tólvölyné (Ilka), Orosz Kata (Tory), Völgyi Györgyné (Elza), Csányi Juczika (Berta), azután Tólvölyi (Folgen), Völgyi Gyula (Hofmeister), Bodroginé (Sybilla) és Arady (Bernát), kik mindannyian tölték telhetleg igyekeztek az est sikerét emelni, a mi, ha nem állt is a "Hadjárat a békében" niveauján, élt nagy volt. A közönség e nagybíró ajdonságnál is csak hézagosan töltötte meg a pádsorokat. Valóban nem tudjuk, hogy mi képes a közönség fogyasztó közönyt meg-törni.

Kritikus.

## ÚJDONSÁGOK.

— Mit izent Kossúth Lajos? Egy budapesti előkelő gyár képviselője látogatta meg a napokban egy hazánkfiát s a beszélgetés közben szölkát a hazában divatosabb válni kezdő antisemitizmusról is. Kossúth is az antisemitizmust ez úttal is elítélte a legkiméletlenebb szavakkal, végül pedig azt mondá: "Meg tudok én érteni minden álláspontot, ha mindjárt nem is tehetem magamévá, de sohasem bírom megérteni az antisemiták bujtogatását, mert nem tudom fölfogni, mit akarnak, mi a kitűzött céljuk, és hová vezet a megkezdett akció?"

— Postaforgalmi statisztika. A helybeli postahivatal igen tisztelt főnöke sziveségéből alkalmunk van közölni az 1885-ik évi postautalvány forgalmat, a mely szerént utalvány bevétel volt 737,136 ft 61 kr., kifizetés pedig 420,646 ft, összesen 1,157,782 ft 61 kr. — 1882-ik évről bevétel 672,820 ft 12 kr., kifizetés 403,164 ft 29 kr., összesen 1,075,984 ft 41 kr. E két év forgalma között az utóbbi év javára 81,798 ft 20 kr. emelkedés mutatkozik, örvendetes bizonyossággal annak is, hogy kereskedelmi és ipari forgalmunk, a nehéz viszonyok dacára is emelkedik. Ez alkalmából felemlitjük, hogy a postakézlelésből az állam nyersbevétele volt 26,869 ft 74 kr., kiadás pedig 8124 ft 40 kr. tett ki, vagyis tiszta jövedelme volt 1883-ban az állam postakincstárának 18,745 ft 34 kr.

— Jutalomjáték. Érdekes színi előadás lesz Kedden. Orosz Kata jutalmát "A Stomfay család" Csiky Gergelynek, drámaírodalmunk e kimagasló alakjának remek sziműve fog előadni. Melegen ajánljuk egyrésztől az igyekvő és tehetséges jutalmazandót, másrésztől a remek sziművet a közönség minél tömegesebb pártfogására.

— Lopás. Szarvas István báros Nyirben Jeney Istvánnál, f. hó 22-én a gazdája tu-

lajdonát képező s a szabadban ágason felrakott kukoricát épen dézsmálta: s abból több füzért már el is rántott, midőn tetten éretvé, megfűtött; de a rendőrség által elfogatva, a fenytő törvényszéknek átadott.

— **F. hó 1-én** virradóra Sz. Tóth Imre felbirtokos csődőri tanjányáig eddig ismeretlen okból az istálló kigyúlt, s több barom bennegett. A kár jelentékeny.

— **Kinevezés.** A 2. sz. félégházi honvéderedhez legközelebb Bakty Albert, Kovács Béla és dr. Szigethy Lehel urak tartalékos hadnagyokká kinevezettek. Gratulálunk.

— **Bodrogi Dénes** helybeli szántáruatlank egyik kiválóbb tagjának f. hó 29-én végbement jutalomjátéka alkalmával tisztelői elismerésüknek adóját rótták le az által is, hogy váltott jegyeiket föllüfűzték: Szombathy Lajos 1 frt, Vámos Béla 1 frt, Wiszt Károly 1 frt, Koritsánszky János 1 frt, Gyenes György 1 frt, dr. Fodor Jenő 1 frt, Beliczay János 1 frt, Tomaskó testvérek 1 frt, Molnár János 1 frt, N. N. 1 frt, N. N. 1 frt, N. N. 1 frt, Katona Zsigmond 1 frt, Schwarcz Czeccilia 1 frt, Adler Károly 4 frt, Szegedi György 1 frt, Tassy Pál 50 kr., Braehfeld Sándor 1 frt, Horváth Béla 1 frt, Szeless József 1 frt, Pap Sándor 1 frt, dr. Nagy Mihály 1 frt, dr. Szigethy Lehel 50 kr., Hajagos Elek 1 frt, Keresztes János 1 frt. Összesen 27 frt.

— **A kereskedő ifjúság** egyesületében Parragh Gedeon úr felolvást tartott.

— **A marhatenyésztés** érdekében: A

foldmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium, mint az előző évben, úgy most is alkalmas bikákat bocsát méltányos árák s kedvező feltételek mellett, a gazdaközönség és egyes tenyésztő gazdák rendelkezésére. Szeles Kálmán közgazdasági előadó úr — mint ezt velünk közleni sziveskedett — meg van bízva, hogy a magánosoknál létező bikaszükséglet iránt f. hó végig tegyen előterjesztést, illetve ha a bikát venni szándékozó egyes gazdák érdekében a miniszteriumnál járjon el. Meg van bízva továbbá arra is, hogy a venni szándékozó egyesek javára, a vételár kiszabásánál, valamint a fizetési határnapok megjelölésénél, kedvezményeket helyezzen kitalásba. A marhatenyésztés érdekében hívjuk fel annál fogva a gazdaközönséget, hogy tenyészbika szükségleteit fedezése tekintetéből, e hó folyamata alatt Szeles Kálmán kir. gazdasági előadó úrhoz forduljanak.

— **A „Kecskemét” f. évi 9-ik számában** megjelent Nyilattéri nyilatkozatra a „K. L.” újdondásza Bódogh Kálmán dörgegelmes enunciatóira kijelenti, hogy az általa leirt este valóság, s hivatkozhat szemtanúkra, kik a tényt bizonyíthatják. Így az általa használt s hozzá illő kifejezések csak B. K. szégyenét emelik, a ki bizony inkább háztá voltna önmaga, s ne ismert volna oly könnyen a nevek kezdetűiből fel magát.

— **Tegnap tartott** meg a „Gazdakör” bálja az Olvasókör termeiben. A táncestély teljesen sikerült.

— **Röndnek muszáj lönni.** F. hó 28-án történt, hogy egy suhanec kocsis vágatva hajtott a piacon keresztül és először egy aszszonyt, azután pedig egy embert ütött el. Az utóbbi azonban gyorsan feltápaszkodván, a vágatót frátert nyakon csipte és kocsiával együtt bevitte a kapitányi hivatalba. E jelenet természetesen nagy csodulást okozott a piacon a nélkül, hogy a piacon álló rendőr közbelépett volna. Lapunk egy barátjától megkérdezettvén, hogy hát miért nézi tetlenül a dolgot, böles nyugodtsággal felelelé, hogy ő a zöldségekhez van kirendelve, nem pedig a takarékpénztári palota elé. Mert hát röndnek muszáj lönni!

— **A kereskedői kaszinó** bálján egy feltehetőleg találatott. Tulajdonosa a délutáni órákban a kaszinó helyiségében átvetheti.

**Vasúti menetrend.**

**Budapest és Bécs irányában:**

Gyorsvonat hajnalban	4 óra 57 perc.
Személyvonat hajnalban	4 " 23 "
Személyvonat délután	5 " 07 "
Omnibusvonat reggel	8 " 45 "

**Félegyház és Szeged irányában:**

Gyorsvonat éjjel	12 óra 15 perc.
Személyvonat reggel	10 " 03 "
este	9 " 52 "
Omnibusvonat este	7 " 17 "

**Sertésvásári jelentése**  
az első magyar sertésbirtokos és kölesönélő legelő részvénytársulatnak.

Budapest-Kőbánya, február 1.

Heti átlagárak: magyar vál. árú 290—320 klg. nehéz — 48 — kr., 180—260 klg. nehéz 46½—47½ kr.; óreg 300 klg. túli 44—45 kr.; vidéki sertés 44—46 kr. Transzitióban: szerbiai — 45—47½ kr., romániai 45—47 kr. tiszta kilogrammonként ½ %

Helyi állomány: jan. 25. maradt 100,881 db.

Felhajtás: alvdekről kövér . . . 2590 db.  
" sovány . . . 190 "

Szerbiából . . . 345 "

Romániából . . . 161 "

m. államasvattal kövér 1981 "

vivék . . . sovány 350 "

vivék . . . 137 " 5,754 "

106,635 db.

Elhajtás: Felvidékre . . . 12 db.  
Bécsbe (m. h. 316 db.) 1957 "

Csehországba . . . 755 "

Bodenbachon át . . . 1245 "

Ruttkán át . . . 2653 "

Délnémetországba . . . 119 "

Budapesti igazgatás . . . 3724 "

Külfelki . . . 150 "

Kőbányai szállomások 300 "

Magyar Államvaspályán 1261 " 12,166 "

Marad állomány: 94,469 db.

Piaczi árjegyzék:

Tiszta búza metermázsánként	8.60 krtól	9.— krig.
Kétszer "	7.40 "	7.80 "
Rozs "	7.— "	7.20 "
Árpa "	7.20 "	7.30 "
Zab "	6.80 "	7.— "
Tengeri "	6.— "	6.20 "
Köles "	6.50 "	7.— "
Széna "	1.90 "	2.10 "

Felelős szerkesztő: BODOR SÁNDOR.

**HIRDETÉSEK.**

**Eladás vagy bérbeadás.**

Nagyságos Ferenccy Ida úrnő székő-dűllőbeli nagyterjedelmű, s nemes gyümölcsfajokkal gazdagon ellátott

**szőleje**

eladó, vagy haszonbérbe kiadó. Értesítést ad Kovács József törvényszéki bíró vagy Dömötör Sándor közjegyző. 21 (3—1)

**Ház-bérbeadás.**

A nagy-körösi-utcában levő 22-ik számú ház, mely áll 5 szoba, 2 konyha, éléskamra, 1 magtár, 1 kamra, 1 istálló, 2 szin, 1 pinche, 2 udvarból, bérbe kiadó, esetleg örök áron kedvező feltételek mellett eladó.

Tudakozódhatni

**Grosz Lipót**  
kereskedésben.

20 (1—1)

**Hirdetmény.**

10.000 pár finom és elegáns olajnyomatú képnek, alkalmas minden szalonba.

Finom, szép és elegáns elkészített valódi mosható aranyrámákkal együtt. Minden fajtájú szent-, táj-, genre és vadászképek.

<b>Szent képek</b> nagysága 57 cm. 67 cm.	<b>Szent képek</b> nagysága 72 cm. 86 cm.	<b>Arcképek</b> nagysága 72 cm. 86 cm.
Ecce homo Mater dolorosa Jézus szive Mária szive Madonna dela Sedia Krisztus születése Órangyal Annyal Istennehez Szevillai Madonna Krisztus sírba tétele Szent József Szent Anna A jó pásztor Krisztus keresztívó Mária a kereszt alatt Mennyek királynéja Krisztus a keresztján.	Ecce homo Mater dolorosa Madonna Sedia Szent háromság Szent József Szent Anna Szigítő Mária Krisztus szive Mária szive Jó pásztor Órangyal Krisztus kenyérváltó Szent vesora Krisztus a keresztján.	Magyarhon királya Magyarhon királynéja Császár család Trónörökös pár Rudolf — Stefánia Kossuth — Petőfi. <b>Táj képek</b> nagysága 65 cm. 85 cm. Greiffenstein—Altmühlthal A Dunán — Bellagió Mola Genauai Miramara Rajnaeség — Iservölgy Theobal-kápolna Thüringia Tél — Nyár.

„Házboldogság” finoman ívegre festve igazi mosható aranyrámába, németül vagy magyarul darabja 2.30.

**Blak-Carnissok** tetszesszerinti hosszúságban finoman és elegánsan kiállítva még pedig (1. sz. párja 2 frt 50 kr.) — (2. sz. párja 3 frt 50 kr.) — (4. sz. párja 4 frt 50 kr.)

**PFÁHN KÁROLY és FIA**  
tűkőr, kép, aranyozó árúk és aranylécz gyára  
VÁCZON, (Budapest mellett.)

U. i. az árak beküldése illetve utalványozása után, a képek azonnal francó, pakolva póstán elküldetnek. — A netaláni félreértések meggátálása tekintetéből felkérnek a t. megrendelőt ezimeiket, a megvétel pontosan megjelölni, nemkülömben a megrendelt képeknek megnevezései is po. ak legyenek.

A csomagolás és elküldés könnyebbsége végett kéretnek a képeket minden-ker páronként, azaz kétdarabonként megrendelni.

4 (6—4)

**A takarékpénztári palotában**  
I. sz. emelet 5-ik sz. alatt  
**több rendbeli bútörök**  
— szabaddkézből —  
22 e hó 5-ig eladatnak. (1—1)

**Meghívó.**

A Kecskeméti Takarékpénztár-Egyesület folyó 1884. évi február hó 17-én d. e. 10 órakor a Casinó nagy-teremben tartandó rendes évi

**közgyűlésére**  
a t. cs. részvényesek tisztelettel meghívattak.

**A közgyűlés tárgyai:**

- 1) Igazgatósági jelentés.
- 2) A felügyelő-bizottság jelentése.
- 3) Az igazgatóságnak a nyereség felosztása iránti javaslat.
- 4) A zárszámadás és mérleg jóváhagyása.
- 5) Az igazgatóság által előterjesztendő indítványok.
- 6) A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság ki-nevezése.
- 7) Egyéb a társulatot érdeklő indítványok.

Kecskemét, 1884. év Január 25.

**Dr. SZELESS JÓZSEF,**  
igazgatósági elnök.  
Jegyzet. A mérleg és igazgatósági jelentés az intézet hivatalos helyiségében megtekinthető

18 (1—1)

**Árverési hirdetmény.**

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírre tétetik, hogy a kecskeméti Takarékpénztár egyesület, s az elrendelt csatlakozás folytán úrv. Nagy Pálud, s a kecskeméti központi takarékpénztár végrehajtottaknak **Dr. Dékány István,** Dékány Juliánna, úrv. Nagy Pálné, Dékány Teréz Székér Sándorné, Dékány László, úrv. Dékány István, Dékány József, Dékány Erzsébet és Dékány Judit végrehajtást szenvedők ellen 10,000 frt, illetőleg 470 frt és 700 frt tőke s járulékaik iránt folyamatban levő végrehajtási ügyében nevezett végrehajtást szenvedetteknek következő ingatlanai u. m.:

- a) a kecskeméti 1531. sz. tjkben 280. r. sz. a. foglalt mariahelyi szőlőbirtokuk 316 frt,
- b) a kecskeméti 1716. sz. tjkben 107. r. sz. a. foglalt úrtéti tanya földjük 1862 frt,
- c) ugyanazon tjkben 129. r. sz. a. foglalt úrtéti tanya földjük 1405 frt,
- d) a kecskeméti 8802. sz. tjkben 490/b. 8. r. sz. a. foglalt ballózei tanya földjük 555 frt,
- e) a kecskeméti 12,050. sz. tjkben 489/a. r. sz. a. foglalt ballózei tanya földjük 2486 frt,
- f) a kecskeméti p.-községi 7. sz. tjkben 5. r. sz. a. foglalt szántó-, rét- és tanya birtokuk 1515 frt,
- g) a kecskeméti p.-községi 13. sz. tjkben 13. r. sz. a. foglalt szántó-, rét- és természetlen birtokuk 3033 frt. kiküldési árban tartozásokkal együtt az 1884. évi május hó 9-ik napján d. e. 9 órakor mint egyetlen határidőben s kir. törvénz tki helyiségben megtartandó nyilvános árverésen, s az egyidejűleg megállapított s a hivatalos órák alatt a tki halotagságnál, valamint Kecskemét város polgármesteri hivatalában megtekinthető feltételek alatt a kiküldési áron alul is eladhatni fog.

Venni szándékozók tartoznak a kiküldési árul szolgáló becslés 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni.

Kelt a kecskeméti kir. törvénz 1883. december 21-én tartott tki ülésből.

**Huszthy Béla,** Kovács József,  
tanácsjegyző. kir. trvsz. h. elnök.

**500**

szivarka

**TÖLTŐ-GÉPEMMEL,**

mely érebből igen előnösön kézzel, 3 különféle erősségben, vékony, középső, vastag, különböző nékül, használati utasítással együtt 65 kr. Csak akkor valódi, ha csizgató belse van vésvő.

**Az én szivarka-hüvelyeim szelődő három erősségben, csakis a valódi**

**francia-büznélküli**

„Le Houblon”-papírból (fehér) vagy kukorica-papírból (sárga) következő árakon kaphatók:

Szilpa réz nékül, sima 1000-re	— 80
Szilpa réz nékül, elegáns aranyjegyű 1000	1.30
Szilpa réz nél, sima 1 katon 500 db-ból	1.05
Szilpa réz nél, elegáns arany, két vagy fekete jeggyel, 1 katon 500 darabban	1.50

H. rendű minőség, szintén fehér vagy sárga, melyet mások előrendű képen ajánlanak. Ára:

Szilpa réz nékül, sima 1000 darab	— 50
Szilpa réz nél, elegáns aranyjegyű	— 90
Szilpa réz nél, sima 1000 darab	1.80
Szilpa réz nél, elegáns arany, két vagy fekete jeggyel, 1000 darab	2.20

Készletek töltő-gépekkel együtt 1.20 — 1.10

Levélbeli megrendelések utánvétel vagy az öszeg beküldése mellett ismétlődő számlákat kapnak.

Bejegyzett védjegy.

Óvás! Hamisításoktól megóvások ezáltal minden katon a fenti korszak törvényszékileg bejegyzett sziv-jeggyel van ellátva.

**Cawley & Henry párisi**  
francia szivarka és gépecskek raktára:

**Wlach Albert,**  
Bécs, Mariahilferstrasse 58.  
98 (ezelüli Praterstrasse 18.) (26—18)

**Ház-eladás.**

2-ik tízed, Templom-útcza, 100-ik szám alatti

**h á z a m,**

szabad kézből eladó.

**Dr. Kocsis József,**  
háztulajdonos.

19 (2—1)

**Ház-eladás.**

Dr. Dékány Ráfael úr belső-sétatérén fekvő háza kedvező feltételek alatt eladó, esetleg f. évi ápril 1-5 napjától bérbeadó.

**Értesítést ad**

**Dömötör Sándor,**  
közjegyző.

12 (3—2)

**Árverési hirdetmény.**

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezenel közé teszi, hogy a kecskeméti kir. járásbírósnak 1884. évi 209. számú végzésével Hoskó József ügyvéd által képviselt Auslander Laura s társai felperesek részére **Alföldi s Goldman cég** alperesek ellen 12,000 frt — kr. követelés és jár. erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 8123 frt 27 krra becsült ingóságokra, a fenntöltött kir. járásbírósi számú végzésel az árverés elrendeltétvén, annak föllüfoglalatók részére is, a menyiben azok árverési jogt nyertek volna, alperesek bolti üzletkötésnek lakásokon lenendő megtartására határidővel **1884. évi február hó 8-ik napján** d. e. 8 órája tűzték ki, a mikor a bíróság lefoglalt rőfös bolti árúcskéket, bolti állványok és szobabeli bútörök és egyéb ingóságok a legutóbbi igények készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is fognak eladhatni.

Felhívattak mindazok, kik az elővezendő ingóságok vételárából a végrehajtót követelés megélező kielégítettetéshez tartanak jogot, a menyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulír kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kecskeméten, 1884. évi január hó 29-ik napján.

**Borossy Mihály,**  
kir. bír. végrehajtó.

15 (1—1)

Eladó egypár csinos és jó-készületű sifonér

**Hankovszky Ignác**

11 (2—2) asztalossal.